

கம்பரின் பாத்திரப்படைப்புகளில் அனுமனின் பண்புகள்

அ. பழனியம்மாள் அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, பத்மவாணி மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சேலம்-636011, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Hanuman's Characteristics among the characters of Kambar

A. Palaniammal a, *

^a Department of Tamil, Padmavani Arts and Science College for Women, Salem-636011, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
palaniammaltamil@gmail.com

Received: 29-09-2021
Revised: 21-11-2021
Accepted: 24-11-2021
Published: 29-11-2021

ABSTRACT

Kambar was a star of Tamil Literature Ramayanam Written by Valmiki was translated from Sanskrit Languages to Tamil by the great Poet Kambar. Eventhough is was a translated one, it seems to be a new epic written on his own with some added flavours that is why Ramayana was called to the Kambaramayanam along with the name of the poet which has been a fame till to day. Hanuman the son of Vayu is one of the unparalled fables created by kambar in the Kambaramayanam. In the Myth stories characters plays a vital role the characters are being seen as the one who give life to the story. According to S. Balachandran, "Each and every word spoken by the character has to show the special characteristics of the character". This article Hanuman is shown as a connectivity bridge between the character, the one who has good characteristics, the one who with good speaking skills and the one who gave life and emotions to the story.

Keywords: Kambar, Creativity, Hanuman, Character, Characters, Qualities, Creativity of Kambar Personality, Kambar and Hanuman.

ஆசிரியர் குறிப்பு

முனைவர் அ. பழனியம்மாள், அவர்கள் பத்மவாணி மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியில், துணை முதல்வரும் தமிழ்த்துறைத் தலைவருமாக பணியாற்றி வருகிறார். பல்வேறு பன்னாட்டு, தேசிய கருத்தரங்குகளில் கட்டுரைகள் வாசித்தளித்துள்ளார். பன்னாட்டுக் கருத்தரங்க கட்டுரைகள் பதினாங்கும், தேசிய கருத்தரங்க கட்டுரைகள் நான்கும் வெளிவந்துள்ளன. பன்னாட்டு ஆய்விதழ்களில் மூன்று கட்டுரைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தேசிய, பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கை ஒருங்கிணைத்து, பதிப்பாசிரியர் பணியை மேற்கொண்டுள்ளார்.

முன்னுரை

தமிழ்மொழியில் தோன்றிய காப்பியங்களுள் தனிச்சிறப்புடையதாகவும், உலகக்காப்பியங்களுள் போற்றக்கூடியதாகவும் கம்பராமாயணம் விளங்குகிறது. வால்மீகி இராமாயணத்தை முதல் நூலாகக் கொண்டு காப்பியம் இயற்றினாலும் தமிழர் பண்பாட்டிற்கு ஏற்ப சில இடங்களில் மாற்றம் செய்து சிறந்த பண்பாட்டு மரபு கொண்ட தமிழ்க் காப்பியமாகப் படைத்துக்காட்டுகிறார் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர்.

கம்பராமாயணத்தில் இராமனுக்கு அடுத்த நிலையில் இருப்பவன் அனுமன். காற்றின் வேந்தற்கு அஞ்சனை வயிற்றில் பிறந்தவன். குணமெனும் குன்றேறி நின்ற அனுமனை, உத்தமவீரனாகவும்,

சொல்லின் செல்வனாகவும் கூர்ந்த மதியாளனாகவும் சிறந்த ஆற்றல் படைத்தவனாகவும், சிவனுக்கு ஒப்பாகவும் கம்பர் படைத்துக் காட்டுகிறார் அப்துல் ரகுமான்.

“கம்பர் அனுமானை அறிவின் குன்றாக அடக்கத்தின் உருவாக, பண்பின் காவலனாக, தொண்டின் தூயவனாக பலர் போற்றும் சொல்லின் செல்வனாகப் படைத்துப் பெருமை கொள்கிறார்” (Abdul Rahman, 1995) என்று கம்பரின் படைப்பாற்றலைச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். கம்பரின் வெற்றி சிறப்பை அவர் படைத்து காட்டும் வாயுமைந்தரான, அனுமன் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு படைப்பாளியின் வெற்றி அவர் படைத்துக்காட்டும் பாத்திரங்கள் மூலமே அமைகின்றன என்பதை விளக்குவதாக இவ்வாய்வு அமைகிறது.

சூரியனை விழுங்கியவன்

வாயுபுத்திரன், அஞ்சனை மைந்தன் என்று போற்றப்படுகின்ற அனுமன், தன் தாயிடம் இந்தக் காட்டில் தான் எந்தப் பழத்தைச் சாப்பிட வேண்டும் என்று கேட்க, அதற்கு அஞ்சனை இந்தக் காட்டில் உள்ள சிவந்த நிறப்பழங்களை நீ உணவாகச் சாப்பிடு என்று கூறினாள். இதனை

“கை அஞ்ச ஆயுதம் உடைய

அக்கடவுளைக் கண்டும்

மெய் அஞ்சாதவன்” (Abdul Rahman, 1995)

என்ற பாடல்வரிகளில் அறியலாம். அனுமன் பிறந்த பொழுதே இளஞ்சூரியனைக் கனிந்த பழம் என்று கருதி சிறிதும் அச்சம் கொள்ளாமல், அதனைப் பிடிக்கச் சென்றான் என்னும் போது அனுமனின் வீரத்தினை அறியமுடிகிறது. கம்பர் சிறுவயதில் இருந்தே அனுமனை வீரம் கொண்ட வலிமையானவனாகப் படைத்துக் காட்டுகிறார்.

பல வரங்களைப் பெற்றவன்

பிரம்மதேவன், தேவர்களிடம் அஞ்சனையின் மகன் அனுமனுக்கு, பற்பல வல்லமைகளையும், அரிய வரங்களையும், அளிப்பதோடு, அனுமன் நினைத்த உருவத்தை எடுத்து நினைத்த இடத்திற்கு நினைத்த நேரத்தில் செல்லும் திறமை ஏற்படவும், போரில் தோல்வி என்பதே கிடையாது என்றும் இவனுடைய பாதையில் யாரும் குறுக்கிட்டு இவனை தடுக்க முடியாது என்றும், தன்னுடைய பிரம்மதண்டத்தால் இவனுக்கு மரணம் ஏற்படாது என்றும், சிரஞ்சீவியாக வாழ்வான் என்று அருளிவரம் அளித்தான். இதனை

“ஒப்பு இறையும் பெறலரிய ஒருவன்” (Subbureddiyar, 1976)

“எவரினும் அதிகம் உயர்ந்தோன்” (Parvathy Ammaiyar, 1974)

“ஊழி கடந்தீர்” (Abdul Rahman, 1995)

ஏழும் வீவுற்ற ஞான்றும் இன்று என இருத்தி” (Rathina Nadarasan, 2009)

என்ற பாடல்வரியில் கம்பர் எடுத்துக்காட்டுகிறார். மேலும் அனுமனுக்கு தண்ணீர் தீ, ஆயுதம், அஸ்திரம், வியாதி போன்றவற்றாலும் எவ்வித பாதிப்பும் ஏற்படாது என்பதையும் கம்பர்,

“வெப்புறு செந்தீ

நீர் விளியாளும் விளியாதீர்

செப்புறு தெய்வப்பல்

படையாலும் சிதையாதீர்” (Abdul Rahman, 1995)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார். எந்த சூழலிலும், யாராலும், அனுமனுக்கு அழிவில்லை என்பதை தனது படைப்புத்திறத்தின் மூலம் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

கல்விகற்றல்

பல அரிய வரங்களைப் பெற்ற அனுமன், சூரிய பகவானிடம் இருந்து ரிக்வேதம், யசூர் வேதம், சாமவேதம், அதர்வண வேதம் என்ற நான்கு வேதங்களையும், ஆறு அங்கங்கள், அறுபத்தி நான்கு கலைகள் அனைத்தையும் கற்றுத் தேர்ந்தான்.

சூரியனின் எதிரில் நின்று கொண்டே வேத சாத்திரங்களையும், அதன் ரகசியங்களையும் உபசாஸ்திரங்களையும் அனுமன் கற்றுக் கொண்டான் இதனை கம்பர்,

“பார் உலகு எங்கும் பேர்

இருள் நீக்கும் பகலோன் முன்

தேர் முன் நடந்தே

ஆரிய நூலும் தெரிவுற்றீர் (Abdul Rahman, 1995)

என்ற வரிகளில் எடுத்துரைக்கிறார்.

“ஓடுகின்ற சூரியனோடு

ஓடிக் கொண்டே- அவரிடம்

ஒன்பது இலக்கணங்களையும்

ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் வாங்கியவன்” (Subbureddiyar, 1976)

என்று எடுத்துரைக்கிறார். கவிஞர் வாலி.

மதி நுட்பம் கொண்டவன்

சீதையைத் தேடி இராமனும், இலக்குவனும் சென்ற போது அனுமன் எதிர்படுகிறான். அவர்களைப் பார்த்த கணநேரத்தில் அவர்களை நன்றாக எடைப்போட்டு விடுகிறான் அனுமன் அவர்களைப் பற்றி,

“தருமமும் தகவும் இவர் தனம்

எனும் தகையர் இவர்

கருமமும் பிறிது ஓர் பொருள் கருதி

அன்று அது கருதின்

அருமருந்து அனையது இடை

அழிவு வந்துளது அதனை

இருமருங்கினும் நெடிது

துருவுகின்றனர் இவர்கள்” (Abdul Rahman, 1995)

என தனது மதி நுட்பத்தால் உணர்ந்து விடுகிறான் என்பதை கம்பர் தனது படைப்பாற்றலில் காட்டுகிறார். இதனையே இரத்தின நடராசன்,

“பிரம்மனே அஞ்சும் படியான உயர்நிலையுடையவர்கள்

தருமமே அஞ்சும் படியான ஒழுக்கமுடையவர்கள்

மதனனே நாணும்படியான வடிவ முடையவர்கள்” (Rathina Nadarasan, 2009)

என்று எடுத்துக்காட்டுகிறார். அனுமனின் ஆற்றல் மூலம் தான் சீதையைக் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்பதையும், அவனுக்கு நிகர்யாரும் இல்லை என்பதையும் பின்வரும் பாடலில் கம்பர் எடுத்துரைக்கிறார்.

“வன் திசைக்கு இனி

மாருதி நீ அலால்

வென்று இசைக்கு உரியார்

பிறர் வேண்டுமோ” (Abdul Rahman, 1995)

அனுமனின் மதி நுட்பத்தை அறிந்து இராமன் அவனிடம் கணையாழியை அருளினான் என்பதை, ஹா பார்வதி அம்மையார்

“மதிதனில் சிறந்தனன் மாருதி நமோ நமோ

மனதில் நினைந்து கணையாழி அருளினானே” (Parvathy Ammaiyar, 1974)

என்ற பாடல்வரியின் மூலம் உரைக்கிறார்.

பிலத்தைப் பிளந்தவன்

அனுமன் வானரங்களின் பயத்தை நீக்கி ஆண் சிங்கம் போலக் கிளம்பிப் பிலம் முதல் ஆகாயம் வரை ஒரே வழியாகத் திறக்குமாறு தன் கைகளைத் தூக்கி பேரு உருவம் எடுத்து நிமிர்ந்தான் என்பதனை

“நடுங்கள் மின் எனும் சொலை

நவின்று நகை நாற

மடங்கலின் எழுந்து மழை

ஏற அரிய வானத்து

பெருங்கல் இல் பிலம் தலை

திறந்து உலகொடு ஒன்ற

வெறுங் கைகள் சுமந்து நெடு

வான்உற நிமிர்ந்தான்” (Abdul Rahman, 1995)

என்ற பாடல் வரிகளில் எடுத்துக்காட்டுகிறார். இங்கு அனுமனின் ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகிறார் கம்பர்.

போராற்றல் கொண்டவன்

மேற்குக் கோட்டை வாசலில் இந்திர சித்துவை எதிர்க்க அனுமன் நிறுத்தப்பட்டான். இராவணனின் பிரம்மாஸ்திரத்தால் மயங்கி விழுந்த இலக்குவனைத் தூக்கிச் செல்ல இராவணன் முயற்சித்த போது, அனுமன் இராவணனைத் தாக்கி நிலைகுலைய வைத்து இலக்குவனை அனுமன் தூக்கிச் சென்றான் என்பதை (Rathina Nadarasan, 2009) என்ற பாடலின் மூலம் கம்பர் காட்டுகிறார்.

மலையெடுத்த இராவணனுக்கு இலக்குவனை எடுக்க முடியாமல் பாரங் கொண்ட அந்த உடலை அனுமன் மிக எளியதாய் எடுத்து சென்றான். இங்கு இராவணன் உள்ளே நிறைந்திருந்த ஆணவமும், அனுமன் உள்ளே நிறைந்திருக்கும் அன்பும் இதன் மூலம் உணர்த்தப்படுகிறது.

தோள் கொடுத்தவன்

இராவணன் ஆயிரம் குதிரையின் மேல் நின்று போரிடுகின்றான். ஆதலால் என் தோள் மீது ஏறி போர் செய்யுங்கள் என அனுமன் இராமனை வேண்டினான். இதனை

“வேறுகாட்டும் ஓர் வெறுமையை மெல்லிய என்னும்

ஏற நீ ஐய என்னுடைத் தோளின் மேல் என்றான்” (Abdul Rahman, 1995)

என்ற பாடல் வரிகளில் கம்பர் எடுத்துரைக்கிறார். அதேபோன்று இலக்குவணன் கும்பகருணனுடன் போர் செய்யும்போது அனுமன் தோளில் இளஞ்சிங்கம் போன்ற இலக்குவன் ஏறினான். ஆயிரம் குதிரைகளால் பூட்டப்பெற்ற கும்பகருணனது ஆறு தேர்களைக் காட்டிலும் அந்த அனுமன் தோள் பெரிய தோள்களாக அகன்றன என்பதை கம்பர்,

“ஏறினான் இளங்கோளரி இமையவன் ஆகி

கூறினார் எடுத்து ஆர்த்தது வானரக் குழுவும்

நூறு பத்துடைப் பத்தியின் நொறில் பரி பூண்ட

ஆறு தேரினும் அகன்றது அவ்அனுமன் தன் நடந்தோள்” (Abdul Rahman, 1995)

என்ற பாடல் வரிகளில் அனுமனின் தோள் திறத்தையும் வலிமையையும் படைத்து சிறந்த வீரனாக காட்டுகிறார்.

சொல்லின் செல்வன்

இராமவதாரத்தில் சொல்லின் செல்வன் என்று போற்றப்படுபவன் ‘அனுமன்’ ஆவான். அனுமனது ஆற்றல்களில் சொல்லாற்றலான மன ஓட்டத்தை உணர்த்தும் உத்தியாக கம்பர் படைத்துக் காட்டுகிறார்.

பேசும்போது கேட்பவருடைய திறமையை அறிந்து சொல்லுதல் வேண்டும். அவ்வாறு சொல்லுகின்ற சொல்லில் அறமும் பொருளும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும் என்பதை வள்ளுவர்,

“திறன் அறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறனும்

பொருளும் அதனின் ஊங்கு இல்” (குறள். 644)

என்ற குறளின் வாயிலாக எடுத்துரைக்கிறார் (Varatharasan, 1998).

இராம இலக்குவனைக் கண்டு சுக்கிரீவன் பயந்தான். வாலி மாறுவேடத்தில் வந்திருப்பானோ என்று அஞ்சினான். சுக்கிரீவனின் மந்திரியாகிய அனுமன் மட்டும் பயம் கொள்ளாமல் இருந்தான்.

பயந்து கொண்டு இருந்த சுக்கிரீவனிடம் அரசே இங்கு வந்து இருப்பவர்களைப் பார்த்தால் வாலியின் நண்பர்களாக இருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நான் இராம இலக்குவனிடம் சென்று அவர்களைப் பற்றி விசாரித்து விட்டு வருகிறேன். என்று கூறினான். சுக்கிரீவனின் பயத்தை அனுமன் தன் சொல்லாற்றலால் போக்கினான் என்பதை கம்பர்

“இவ்விடத்து இனிது இருமின் அஞ்சல்

என்று இடை உதவி” (Abdul Rahman, 1995)

என்ற வரிகளில் எடுத்துரைக்கிறார். சுக்கிரீவனின் அச்சத்தை அனுமன் தன் சொல்லாற்றலால் போக்குகிறார்.

இராமன் அனுமனை யார் என கேட்கும்போது, துறவி வேடத்தில் இருந்த அனுமன் தனது சுய உருவத்தை அடைந்து, உள்ளதை உள்ளவாறு எதையும் மறைக்காமல், தன்னைப் பற்றியும், வானரர்களைப் பற்றியும் எடுத்துரைக்கிறான். இதனைக் கம்பர்,

“இம்மலை இருந்து வாழும்

எரிகதிர்ப் பாதிச் செல்வன்

செம்மலுக்கு ஏவல் செய்வேன்

தேவ நும் வரவு நோக்கி

விம்மல் உற்று அனையன் ஏவ

வினவிய வந்தேன் என்றான்” (Abdul Rahman, 1995)

என்று எடுத்துரைக்கிறார். துறவி வேடத்தில் அனுமன் வந்திருந்தாலும், இராமனிடம் பதில் உரைக்கும் போது, தன்னுடைய சுய உருவத்தைக் காட்டுவதன் மூலம் கம்பர் இங்கு சொல்லாற்றல் மிக்க சிறந்த பண்பாளராக படைத்துக் காட்டுகிறார்.

இராமன் இலக்குவணனைப் பார்த்து தம்பி இந்த அனுமன் பேசியதைக் கேட்டு இவனிடம் எனக்கு முழு நம்பிக்கை உண்டாகிவிட்டது. அவன் பேச்சின் அழகைப் பார்த்தாயா-? எவ்வளவு சரியான இலக்கணமும் அழகாகவும் பேசுகிறான். இவனைப் போல் தான் தூதன் இருக்க வேண்டும். இத்தகைய தூதனைக் கொண்ட அரசனுக்கு ஒரு குறையும் வராது என்றான். இதனைக் கம்பர்

“ஆற்றலும் நிறைவும் கல்வி

அமைதியும் அறிவு என்றும்

வேற்றுமை இவனோடு இல்லையாம்

என விளம்பலுற்றான்” (Abdul Rahman, 1995)

என்ற பாடல் அடிகளின் மூலம் விளக்குகிறார்.

அனுமன் எல்லாக் கலைகளையும், எல்லா வேதங்களையும் நன்கு கற்றவன் ஆவான். இவன் பேசிய சொல்லாலேயே சொல்லின் செல்வனாகப் போற்றப்படுபவன். அனுமனை இராமன் வியந்து பாராட்டுகிறான்.

“சொல்லாலே தோன்றிற்று அன்றே

யார் கொல் இச்சொல்லின் செல்வன்

வில் ஆர் தோள் இளைய

வீர் விரிஞ்சனோ விடைவலானோ” (Abdul Rahman, 1995)

என்று இராமன் பாராட்டுகிறான்.

இராமனுடைய நட்பைப் பெற்றுக் கொண்டால் காரியம் சாதிக்கலாம், என்று மந்திரியாகிய அனுமன் தைரியம் சொல்லி வந்த போதிலும், சுக்கிரீவன் மனத்தில் சந்தேகம் இருந்து கொண்டே இருந்தது. வாலியைக் கொல்லும் ஆற்றல் இராமனுக்கு உண்டா? இல்லையா? எனச் சுக்கிரீவன் ஐயுற்றதை அனுமன் தன் அறிவால் உணர்ந்து கொண்டான். மாமரங்கள் ஏழினுள் ஏதேனும் ஒன்றை ஊடுருவும் ஆற்றல் இராமனின் அம்புக்கு உண்டாயின் அவ்வம்பு வாலியின் மார்பைத் துளைக்கும் ஆற்றல் உடையது என்பதைத் தெளியலாம் என்று சுக்கிரீவன் தெளியுமாறு சிறந்த உபாயத்தை அனுமன் உரைத்தான்.

அனுமன் உரைத்த உபாயம் தனக்கு ஏற்புடையதாக இருந்தமையால், அவனது அறிவின் திறத்தை பாராட்டும் வகையில், நன்று நன்று என்று கூறியதோடு அனுமன் தோள்களைத் தழுவி தன் மகிழ்ச்சியை சுக்கிரீவன் புலப்படுத்தினான் என்பதை (பா.எ. 3864) என்ற பாடல் வரிகளில் விளக்குகிறார் கம்பர்.

சீதையின் நிலையை குறிப்பால் உணர்த்துதல்

சீதை இருக்கும் இடத்தை அறிந்ததால் வானரர் ஆரவாரம் செய்து கொண்டு வந்தனர். அனுமன் தெற்கு திசையில் இருந்து வருவதை கவிச்சக்கரவர்த்தி கிழக்கில் இருந்து வரும் சூரியன் இப்போது தெற்கில் இருந்து வருகிறது என்பதை, (பா.எ. 6027) அறியலாம். அனுமனைச் சூரியனாகவும், அவன் தெற்கில் இருந்து வருவதால் சூரியன் தெற்கில் இருந்து வருவதாகவும் நயம்பட எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

அனுமன் தெற்கு திசையில் இருந்து வரும் போதே இராமனை வணங்காமல் சீதை இருக்கும் தென் திசையினை வணங்கி நிலத்தில் வீழ்ந்தான் என்பதைக் கம்பர்

“எய்தினன் அனுமனும் எய்தி ஏந்தல்

மொய் கழல் தொழுகிலன் முளரி நீங்கிய

தையலை நோக்கிய தலையன் கையினன்

வையகம் தழீஇ நெடிது இறைஞ்சி வாழ்த்தினான்” (Gnanasampanthan, 2012)

என்ற பாடல் வரியின் மூலம் சீதை கற்புத் திண்மையுடன் இலங்கையில் இருக்கின்றாள் என்ற உண்மையை இராமபிரான் முதலில் அறிந்து கொள்வதற்காக அனுமன் தென்திசை நோக்கி வணங்கி வாழ்த்தினான் என்பதை கம்பர் அனுமனின் ஆற்றல்மூலம் எடுத்துரைக்கிறார்.

இராமனிடம் கூறல்

அனுமன் இராமபிரானை நோக்கி தென் திசையில் இருக்கும் இலங்கையில் கற்பிற்கு ஒரு ஆபரணம் போன்ற பிராட்டியை என் கண்களாலேயே பார்த்தேன். இனிமேல் சீதை கற்பு உடையவளா என்ற சந்தேகத்தையும் மற்ற துன்பங்களையும் நீக்குவாயாக என்று அனுமன் சொன்னான் என்பதை,

“கண்டனென் கற்பினுக்கு அணியை கண்களால்

தென்திரை அலைகடல் இலங்கைத் தென்நகர்

அண்டர் நாயக இனி துறத்தி ஐயரும்

பண்டு உள துயரும் என்று அனுமன் பன்னுவான்” (Gnanasampanthan, 2012)

என்ற பாடல் வரியின் மூலம் அனுமன் தான் பிராட்டியைக் கண்டதையும் அவள் கற்பின் சிறப்பையும் பிராட்டியிருக்கும், இடத்தையும் இராமபிரானுக்குக் கூறினான் என்பதை அறியலாம்.

சிவனுக்கு ஒப்பானவன்

கம்பர் அனுமனைப் பல இடங்களில் சிவனுக்கு ஒப்ப வைத்து உரைக்கின்றார். பெரும்பான்மை அனுமனின் ஆற்றலை உணர்த்தும் இடங்களிலே சிவன் உவமையாக்கப்பட்டுள்ளான். இதனை என்ற பாடல் வரிகளில் கம்பர் காட்டுகிறார் (Gnanasampanthan, 2012).

முடிவுரை

காப்பியங்களில் கதைமாந்தர்களின் பண்புகள் முக்கிய இடம்பெறும் தன்மையைக் கம்பர் அனுமன் கதாப்பாத்திரங்களின் வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளமையை உணரமுடிகிறது. அனுமனின் வீரத்தையும், ஆற்றல்களையும் சிறுவயதில் இருந்தே வெளிக்கொணரும் பொருட்டு, கம்பர் படைத்துள்ளார். பல அரிய வரங்களைப் பெற்று நிகரற்ற கதைமாந்தராக, அனுமன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளார். பிறர் மனதை புரிந்து கொண்டு நடக்கும் மதிநுட்பமும், சொல்திறன் கொண்ட சொல்லின் செல்வனாகவும் திகழ்கிறார். சிவபெருமானோடு, அனுமனைப் பல இடங்களில் ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார் கம்பர். கம்பராமாயணத்தில் கம்பர் படைத்துக்காட்டியுள்ள, அனுமன் நற்பண்புகள்

மிக்கோனாகவும் சிறந்த ஆற்றல் பெற்றவனாகவும் திகழ்கின்றான் என்பதை இக்கட்டுரையில் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

References

- Abdul Rahman, (1995) Kambarin Arasiyal Kotpadugal, Kavikko Pathippagam, Chennai, India.
- Balachandran, S., (2019) Elakkiyath Thiranayvu, NCBH Publications, Chennai, India.
- Gnanasampanthan, A, S., (2012) Kamba Iramayanam Ramavatharam, Kamba Iramayanam, Ambathur, India.
- Parvathy Ammaiyar, Na., (1974) Narayaniyam, Halaiyam Pirassuram, Chennai, India.
- Rathina Nadarasan (2009) Kamban Kaviyathil Aalumaithirangal, Ragam Pathipagam, Chennai, India.
- Subbureddiyar, N., (1976) Kavignar Vaaliyin Avanora Purusan, Thiruvvasaga Puthaga Nillayam, Chennai, India.
- Varatharasan, M., (1998) Thirukural Thelivurai, The South India Saiva Siddhanda Works Publication, Tirunelveli, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2021. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License